

بررسی اثرات عصاره الکلی ریزوم گیاه زنجبل بر میزان درد و التهاب حاد و مزمن در موش سفید بزرگ آزمایشگاهی

محسن خلیلی^{۱*} (Ph.D)، زهرا کیاسالاری^۱ (Ph.D)، احسان فرهادی^۲ (M.D)، مهشید آگاه^۲ (M.D)

۱- دانشگاه شاهد، دانشکده پزشکی، گروه فیزیولوژی، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی

۲- دانشگاه شاهد، دانشکده پزشکی، گروه فیزیولوژی

چکیده

سابقه و هدف: روش‌های درمانی جایگزین برای درمان بیماریهای مزمن و دردناک اهمیت زیادی دارد. گیاه زنجبل در غذاهای مردم دنیا استفاده می‌شود و عصاره آن، واحد فعالیت‌های فارماکولوژیک زیادی است. هدف تحقیق کنونی، بررسی اثرات عصاره الکلی زنجبل روی دو مدل مختلف التهاب و درد حاد و مزمن بود.

مواد و روش‌ها: برای ایجاد التهاب حاد از تزریق فرمالین به کف پای حیوان، تزریق گزیلن به گوش و اسیداستیک به داخل صفاق استفاده شد. برای ارزیابی میزان التهاب حاد، میزان نشت ایوانس بلو، بعد از تزریق آن از طریق قلب، به داخل قطعات پا، گوش و مایع صفاق اندازه گیری شد. برای ایجاد التهاب مزمن یک قطعه پنبه استریل (۳۰mg) به مدت ۷ روز در ناحیه کشاله ران حیوان کاشته شد. سپس، پنبه خارج شده و پس از خشک شدن، مجدداً وزن آن تعیین شد. تفاوت وزن پنبه بعد از ۷ روز به عنوان میزان التهاب مزمن در نظر گرفته شد. برای ایجاد و بررسی میزان درد حاد و مزمن از روش تزریق فرمالین به کف پای حیوان استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که عصاره گیاه قادر است در دوزهای ۲۰۰ و ۴۰۰mg/kg التهاب پا و صفاق را به شکل معنی‌داری کاهش دهد ($P < 0.05$). همچنین، قطر پای ملتهد پس از درمان با عصاره گیاه (۴۰۰mg/kg) به طور معنی‌داری کاهش یافت. عصاره گیاه در دوز ۲۰۰mg/kg به عنوان معنی‌داری التهاب مزمن را کاهش داد ($P < 0.01$). نهایتاً، عصاره گیاه (۲۰۰mg/kg) میزان درد حاد و مزمن را در آزمون فرمالین به طور معنی‌داری کم نمود ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که عصاره الکلی گیاه زنجبل دارای اثرات ضد التهابی و ضد دردی است. از این‌رو، استفاده از این عصاره به عنوان یک روش درمانی جایگزین می‌تواند میزان درد و التهاب را در افرادی که از بیماری‌های بیمارهای مزمن رنج می‌برند کاهش دهد.

واژه‌های کلیدی: التهاب، درد، عصاره الکلی زنجبل، موش صحرایی

موثری برداشته شده، اما عوارض شدید این داروهای کاملاً مشخص و اجتناب ناپذیر شده‌اند. از این‌رو تحقیقات جدید استفاده از طب مکمل به خصوص گیاه درمانی به عنوان درمان با هزینه کم و حداقل عوارض جانبی را معرفی می‌نماید [۱]. گیاه زنجبل (Zingiber officinalis, Z.O) از جمله گیاهان دارویی، به خصوص در کشور ایران می‌باشد، که در طب قدیم ایران به عنوان گیاه ضد آماس معرفی شده است [۲]. این گیاه به عنوان یکی از پر ساقه‌ترین گیاهان دارویی در علم پزشکی

مقدمه

التهاب به خصوص نوع مزمن آن از عوارض شایع بسیاری از بیماری‌های است که در آن سیستم ایمنی بدن چهار تضعیف فعالیت می‌شود. این فرایند علاوه بر ایجاد مشکلات عفونی، روند بهبودی بیماری‌های واپسی را هم به تعویق می‌اندازد. امروزه با استفاده از داروهای شیمیایی رایج مانند انواع کورتیکوستروئید اگرچه در کاهش میزان التهاب گام‌های

بر احتمال واسطه‌گری گیاه زنجیبل در تخفیف التهاب و درد، هدف مطالعه حاضر ایجاد مدل تجربی و آزمایشگاهی برای مطالعه اثرات ضد درد و التهابی (حاد و مزمن) این گیاه بر روی حیوان آزمایشگاهی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

حیوانات. در این مطالعه از موش‌های صحرایی (Rat) نر از جنس NMRI در محدوده وزنی ۳۵۰-۳۰۰ گرم استفاده شد. حیوانات در شرائط دمایی و طول شب و روز یکسان با دسترسی آزاد به یک نوع آب و غذا نگهداری شدند. لازم به ذکر است از هر حیوان فقط در یک آزمون استفاده شد. گروه‌های مورد مطالعه. به طور کلی در این تحقیق ۱۵۸ سر حیوان در دو گروه کنترل و تیمار (تجویز عصاره) قرار گرفتند. سپس هر یک از گروه‌ها وارد آزمون درد و انواع آزمون‌های التهابی شدند. در تحقیق حاضر چهار زیر گروه تحقیقاتی در بررسی التهاب حاد (پا، گوش و صفاق) و مزمن (کاشت پنبه در کشاله ران) وجود داشت و هم‌چنین سه دوز عصاره ۱۰۰، ۲۰۰ و ۴۰۰ mg/kg جهت بررسی هر یک از انواع التهاب مورد استفاده قرار گرفت. در آزمون درد فرمالین، فقط موثرترین دوز عصاره (۲۰۰ mg/kg) مورد استفاده قرار گرفت.

روش تهیه عصاره الکلی گیاه زنجیبل. پس از تهیه ریزوم گیاه زنجیبل از فروشگاه‌های محلی و شناسایی دقیق آن ناخالصی‌های احتمالی موجود جدا گردید. ریزوم گیاه خشک شده مذبور کاملاً آسیاب شده به صورت پودر در آمد. سپس با نسبت ۱ به ۴ با الکل متانول ۷۰ درصد (مثلاً ۱۰۰ گرم پودر گیاه با ۴۰۰ cc الکل) به مدت ۲۴ ساعت در محیط آزمایشگاه نگه داشته شده و بعد از آن به وسیله کاغذهای صافی بزرگ و کوچک فیلتراسیون دقیق انجام گرفت. عصاره خالص در حمام بافی ۵۰ °C قرار گرفته تا الکل آن تقریباً به طور کامل تبخیر شود. از عصاره خشک (g/w/w ۸) به وسیله نرمال سالین غلظت‌های متفاوت بر حسب میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن حیوان تهیه و تجویز شد [۱۲].

به خصوص در درمان التهاب در آرتربیت می‌باشد [۳]. علی‌رغم گزارشات متعدد از اثرات ضد توموری این گیاه، مشخص شده بیش‌تر این اثرات از طریق مکانیسم‌های کاهنده التهاب صورت می‌گیرد [۴]. هم‌چنین تحقیقات متعدد نشان داده‌اند که در سطح سلولی عصاره گیاه قادر به تعدیل پاسخ‌های ایمنی تشدیدکننده التهاب می‌باشد [۶، ۵]. در راستای اثرات ضد التهابی گیاه مذبور، اثرات ضد دردی القاء شده توسط اسید استیک توسط این گیاه هم نشان داده شده است [۷]. مشخص شده بیش‌تر اثرات موردنی مثل کاهش چربی یا قند و به خصوص فعالیت‌های ضد سرطانی این گیاه هم از طریق مکانیسم‌های تعديل پروسه‌های التهابی صورت می‌گیرد [۸]. در راستای اثرات ضد التهابی این گیاه گزارشات متعدد نشان داده‌اند ترکیبات فعال این گیاه مثل جینجرول، شوگول و کورکومین به خوبی توانایی مهار تولید پروستاکلاندین‌ها، نیتریت اکسید و حتی اینترلوکین‌های درگیر در التهاب را دارند [۹]. علاوه بر این‌ها و به طور اختصاصی تر آنزیم‌های تولیدکننده این مواد واسطه‌گر التهابی توسط مواد موثره گیاه زنجیبل مهار می‌شوند [۱۰]. با توجه به گزارشات فوق و با در نظر گرفتن این مطلب که اکثر گزارشات ارائه شده از این گیاه به صورت مدل‌های کلینیکی یا گزارش موردنی ارائه شده، در تحقیق حاضر مدل تجربی - آزمایشگاهی برای اثر ضد درد و التهابی این گیاه در نظر گرفته شده است. با توجه به مسئله فوق در این مطالعه از چندین مدل التهاب برای بررسی التهاب مزمن و حاد استفاده شده است. مدل‌های التهاب حاد با تزریق فرمالین، گزیلن و اسید استیک می‌باشد که از جمله نمونه‌های استاندارد التهاب می‌باشد [۱۱]. از طرفی با توجه به اهمیت بررسی التهاب مزمن از مدل کاشت پنبه در ناحیه کشاله ران به عنوان یکی از مدل‌های خوب سنجش التهاب مزمن استفاده شده است [۱۲]. مدل ایجاد درد حاد و مزمن هم در جهت بررسی فرایند التهاب و هم راستای این دو پدیده ایجاد و اثر گیاه بر آن بررسی شده است.

به طور کلی، با توجه به معضل درمان التهاب و درد به خصوص نوع مزمن آن‌ها و بر اساس گزارشات موجود مبنی

درمان عصاره ۳۰ دقیقه قبل از اعمال فرمالین تزریق می شد) محاسبه گردید. سپس با کمک فرمول زیر درصد مهار التهاب در گروههای درمان به دست می آمد [۱۳].

$$(CT-CO) / C0 \times 100 = \text{درصد مهار التهاب}$$

در این فرمول CT و CO به ترتیب میانگین التهاب در گروههای کنترل و درمان می باشد.

آزمون التهاب حاد در گوش. برای ایجاد التهاب حاد در گوش حیوانات از گریلن (۰/۰۳ml) استفاده شد. برای این منظور پس از بی هوشی حیوان و برقراری تنفس مصنوعی از طریق تراشه گزیلن به صورت زیر پوستی بر روی لاله گوش حیوان تزریق شد. حدود یک ساعت بعد از تزریق گزیلن (قریباً حداقل بروز التهاب) ایوانس بلو (مشابه روش به کار برده شده در آزمون فرمالین) تزریق شد. گوشها به شکل حلقوی از مرکز ناحیه التهاب بریده، تکه تکه و در محلول استن+سولفات سدیم قرار گرفته و نهایتاً جذب نوری محلول به دست آمده سنجیده شد. در حیوانات مورد درمان، عصاره گیاه زنجیبل مشابه دوزهای قبلی حدود ۲۰ دقیقه قبل از تزریق ماده رنگی به حیوانات تزریق شد.

آزمون التهاب در صفاق (پریتونیت). برای ایجاد التهاب در صفاق حیوانات، اسید استیک ۰/۰۷ درصد با حجم ۱۰ ml/kg به صورت داخل صفاقی تزریق شد. پس از گذشت حدود ۲۰ دقیقه دقیقاً مطابق روش توضیح داده شده قبلی ماده رنگی آبی ایوانس تزریق، سپس مایع صفاق جمع آوری و جذب نوری آن قرائت شد. در این آزمون هم در گروههای درمان دوزهای عصاره در گروههای جداگانه به حیوانات تزریق شد.

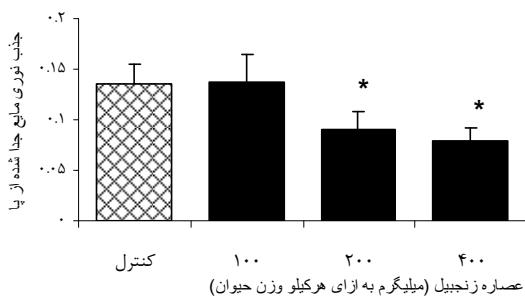
آزمون التهاب مزمن از طریق کاشت پنبه در ناحیه کشاله ران (Groin). برای انجام این آزمون در ابتدا موشها با داروی کتامن (۱۰۰mg/kg) بی هوش شدند. بعد از آن با ایجاد یک شکاف کوچک در ناحیه کشاله ران (در دو طرف)، قطعه‌ای پنبه (رول دندان پزشکی) با وزن ۳۰ mg آغشته به آمپی سیلین در این ناحیه کاشته شد. پس از بخیه کردن ناحیه برش خورده منتظر بهوش آمدن حیوان شدیم. حیوان به مدت ۷ روز در

آزمون‌های التهابی مورد استفاده آزمون التهاب با فرمالین و سنجش التهاب با روش اسپکتروسکوپی:

این آزمون جهت بررسی التهاب حاد استفاده شد. در ابتدا فرمالین ۲/۵ درصد با حجم ۵۰ میکرولیتر به کف پای موشها تزریق می شد. به دنبال آن عمل کانول گذاری در تراکه حیوان بی هوش می شد. برای این آزمون جهت بررسی التهاب حاد استفاده شد. در مرحله بعد حیوان وارد مراحل جراحی شده با باز کردن ناحیه قفسه سینه و آشکار شدن قلب از طریق بطن چپ عمل تزریق ماده ایوانس بلو (۳۰ mg/kg) انجام شد (این ماده متناسب با میزان التهاب از عروق ناحیه ملتله گذشته و وارد فضای بین بافتی می شود). حدود نیم ساعت بعد از تزریق ایوانس بلو، پای حیوان از ناحیه مچ جدا شده، با قیچی به قطعات کوچک‌تر تبدیل و در ظرف حاوی استن+سولفات سدیم (۱ درصد) به ترتیب به نسبت ۳/۵ به ۱/۵ قرار گرفت. ظرف محتوی پا به همراه محلول‌های مربوطه به مدت ۲۴ ساعت بر روی دستگاه شیکر افقی قرار گرفت (در این مدت ایوانس بلو از داخل پا وارد محلول استن+سولفات سدیم می گردد). ظروف حاوی پا و محلول‌های مربوطه به مدت ۵ دقیقه با دور ۲۰۰۰ سانتریفوژ شده و نهایتاً جذب نوری مایع سانتریفوژ شده در ۶۲۰ nm به کمک دستگاه اسپکتروفوتومتر (Spectronic 20 Genesys) قرائت شد. میزان جذب نوری با توجه به میزان ماده رنگی نشان‌دهنده میزان التهاب می باشد. در گروه درمان، عصاره گیاه زنجیبل با دوزهای ۱۰۰، ۲۰۰ و ۴۰۰ mg/kg حدود ۲۰ دقیقه قبل از تزریق ایوانس بلو به صورت داخل صفاقی به حیوان تزریق شد.

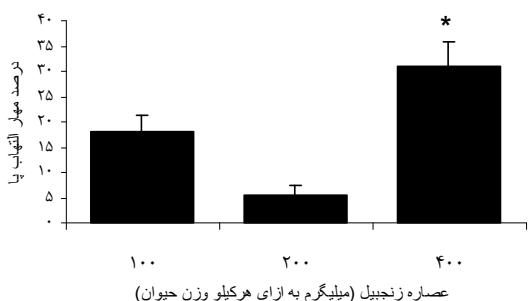
سنجش التهاب با اندازه گیری قطر پا. در این روش تغییر قطر پای حیوان قبل و بعد از تزریق فرمالین در گروههای کنترل و درمان محاسبه گردید. با اندازه گیری قطر شکمی - پشتی اولیه پای حیوان با کمک کولیس، فرمالین ۲/۵ با حجم ۵۰ ml در کف پای حیوان تزریق شد. یک ساعت پس از تزریق فرمالین مجدد قطر افزایش یافته پا با کمک کولیس اندازه گیری و نهایتاً تغییرات قطر پا در هر گروه (در گروههای

اثر عصاره گیاه زنجیبل بر میزان التهاب ناشی از تزریق فرمالین. مقایسه داده‌های جذب نوری محلول جدا شده از پایی حیوانات گروه کنترل با گروه‌های عصاره گرفته نشان می‌دهد که تزریق عصاره گیاه زنجیبل در دوزهای ۲۰۰ و ۴۰۰ mg/kg حدود ۲۰ دقیقه قبل از تزریق فرمالین توانسته است میزان جذب نوری مایع جدا شده از پایی ملتهب را به ترتیب به رقم 0.018 ± 0.009 و 0.013 ± 0.0079 برساند که نسبت به گروه کنترل (0.025 ± 0.0135) با حدود احتمالی $P < 0.05$ کاهش معنی‌دار می‌باشد (شکل ۱)

شکل ۱. مقایسه میزان التهاب ناشی از تزریق فرمالین در دو گروه کنترل و درمان شده با عصاره گیاه زنجیبل. ستون‌ها میانگین جذب نوری \pm انحراف معیار می‌باشند. $n = 9-12$. $* P < 0.05$.

از تزریق فرمالین. همان‌طور که در شکل ۲ مشاهده می‌شود درصد مهار التهاب در گروه‌های درمان فقط در دوز ۴۰۰ mg/kg بارز و میزان آن $31/11 \pm 4/65$ درصد به دست آمد که با $0.05 < P < 0.0$ معنی‌دار شد.

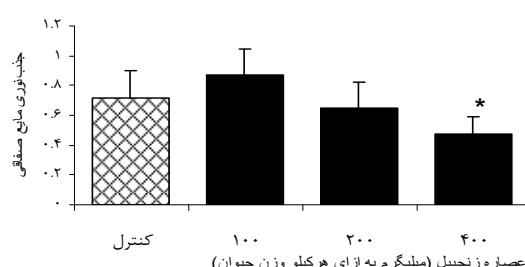

شکل ۲. مقایسه درصد مهار التهاب پا درمان نسبت به کنترل. ستونها درصد مهار التهاب \pm انحراف معیار می‌باشند. $n = 9-12$. $* P < 0.05$.

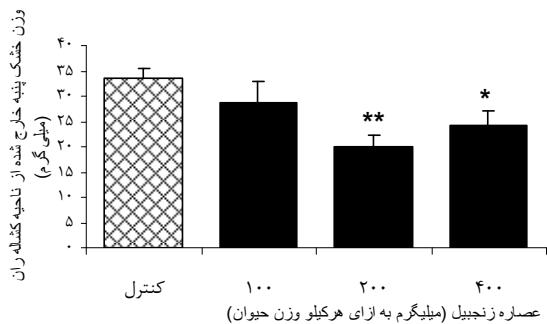
آزمایشگاه حیوانات نگهداری شد و پس از آن با بی‌هوشی مجدد و برش ناحیه کشاله ران پنبه‌های کاشته شده بیرون آورده شدند. پس از خشک شدن پنبه‌ها در درجه حرارت $0^\circ C$ ۶۰ به مدت ۲۴ ساعت هر یک وزن شده، تفاوت وزن پنبه قبل و بعد از کاشت به عنوان میزان التهاب در نظر گرفته شد. در گروه معالجه، موثرترین دوز عصاره گیاه (۲۰۰ mg/kg) هر دو روز یک مرتبه به حیوان تجویز شد.

آزمون درد فرمالین. در تحقیق حاضر آزمون درد حاد و مزمن با تزریق فرمالین در کف پا صورت گرفت. در این روش فرمالین ۵/۲ درصد با حجم ۵۰ میکرولیتر در کف پای حیوان تزریق و میزان شدت درد حیوان به ترتیب با اعداد صفر (بدون علامت)، ۱ (لنگ زدن هنگام حرکت)، ۲ (بالا گرفتن پای تزریقی هنگام حرکت) و ۳ (لیسیدن یا گاز گرفتن پای فرمالین گرفته) رتبه‌بندی شد. این آزمون به مدت ۶۰ دقیقه صورت گرفته و در هر دقیقه میانگین شدت درد ثبت می‌شود. دقایق ۱ تا ۱۵ پس از تزریق عمدتاً شدت درد بالا (درد حاد) و سپس ۱۵ نزول می‌کند. افزایش مجدد شدت درد که از دقایق پس از ۱۵ تا ۶۰ ادامه می‌یابد به عنوان درد مزمن شناخته می‌شود. البته لازم به ذکر است دقایق ۱۵-۴۰ و ۴۰-۶۰ را هم به ترتیب به عنوان فاز اولیه (Early phase) و ثانویه (Late phase) در التهابی یا مزمن در نظر گرفته شد. علاوه بر رتبه‌بندی درد با روش مذکور برای تایید بیشتر اثر بخشی عصاره تعداد شمارگان فاز ۲ (بالا گرفتن پا) به عنوان فلینچ (Flinch) در حیوان‌های مورد آزمایش شمارش و مورد مقایسه قرار گرفت. آزمون‌های آماری. نتایج هر یک از گروه‌ها بر حسب میانگین به اضافه انحراف معیار از میانگین ($Mean \pm SEM$) تعریف شد. سپس مقایسه بین دو گروه‌ها به کمک آزمون آنالیز واریانس و مقایسه تک تک گروه‌ها به وسیله آزمون کمکی توکی انجام پذیرفت. $P < 0.05$ به عنوان سطح معنی‌داری داده‌ها در نظر گرفته شد.

نتایج

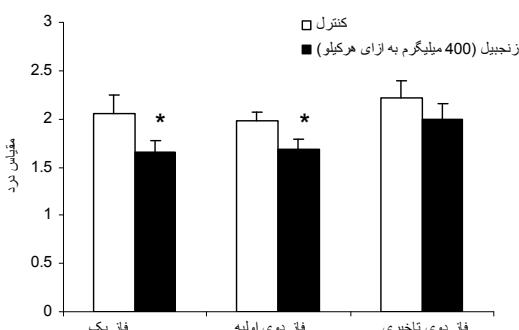

شکل ۴. مقایسه جذب نوری محلول آبی ایوان. ستونها میانگین جذب نوری \pm انحراف معیار می‌باشند. * $P < 0.05$, n = 9-12.

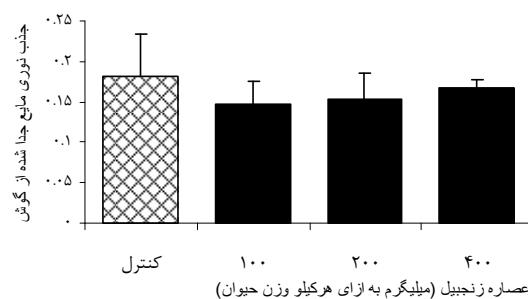

شکل ۵. التهاب مزمن ناشی از کاشت پلیت در ناحیه کشاله ران موش‌های صحرایی. ستون‌ها میانگین جذب نوری \pm انحراف معیار می‌باشند. * $P < 0.05$, n = 9-12.

اثر تزریق عصاره گیاه زنجیبل بر میزان درد حاد و مزمن ناشی از تزریق فرمالین. در شکل ۶ بررسی آماری آزمون فرمالین نشان داده شده است. مقایسه داده‌ها نشان می‌دهد میزان درد حاد و فاز اولیه درد مزمن ناشی تزریق فرمالین طی درمان با دوز موثره گیاه زنجیبل (۲۰۰ mg/kg) به شکل معنی‌داری کاهش یافته است. میزان کاهش درد حاد به‌دلیل تزریق عصاره از مقدار 0.19 ± 0.05 در گروه کنترل به 0.09 ± 0.01 در گروه درمان رسید. همچنین میزان اولیه فاز التهابی از مقدار 0.12 ± 0.08 در گروه کنترل به مقدار 0.09 ± 0.06 در گروه درمان کاهش یافته است.

اثر عصاره گیاه بر التهاب ناشی از تزریق گزیلن در گوش. همان‌طور که در شکل ۳ نشان داده شده است، مقایسه میزان جذب نوری محلول مستخرج از گوش‌های گروه کنترل با گروه‌های عصاره گرفته نشان می‌دهد تفاوت معنی‌داری بین گروه کنترل و گروه درمان شده با عصاره در هیچ‌یک از دوزهای کاربردی وجود ندارد. به این ترتیب می‌توان نتیجه گرفت عصاره گیاه زنجیبل در کاهش التهاب ناشی از تزریق گزیلن در گوش قادر اثر بوده است.

شکل ۳. مقایسه جذب نوری ماده رنگی ایوانس مستخرج از قطعات گوش حیوانات در دو گروه کنترل و درمان شده نشان داده شده است. n = 9-12.

اثر عصاره گیاه زنجیبل بر التهاب صفاقی (پریتونیت). آنالیز آماری داده‌های ناشی از جذب نوری مایع جمع شده از صفاق به‌دلیل ایجاد التهاب به‌کمک تزریق اسید استیک در این ناحیه نشان می‌دهد که عصاره گیاه زنجیبل در دوز ۴۰۰ mg/kg توانسته است میزان جذب نوری مایع صفاقی را از 0.18 ± 0.01 در گروه کنترل به مقدار 0.12 ± 0.01 برساند (شکل ۴).

اثر عصاره گیاه بر التهاب مزمن. مقایسه آماری بین وزن پلیت کاشته شده در ناحیه کشاله ران موش‌های گروه عصاره گرفته با گروه کنترل نشان داد که متوسط وزن این پلیت‌ها در موش‌های عصاره گرفته در مقایسه با گروه کنترل در دوزهای ۲۰۰ و ۴۰۰ mg/kg کاهش معنی‌داری کرده است (نمودار شماره ۵). در حقیقت وزن پلیت در گروه‌های درمانی 20.11 ± 2.27 و 20.84 ± 2.11 در مقدار 400 mg/kg و 200 mg/kg بوده که نسبت به گروه کنترل (33.4 ± 2.14) کاهش بازی داشته است.

ترریق ماده التهاب‌زای آلبومین تخم مرغ نشان دادند می‌باشد [۹]. با توجه به این‌که التهاب ناشی از ترریق فرمالین بیش‌تر به‌علت آزاد شدن واسطه‌های التهابی محیطی بوده [۱۱] و این واسطه‌ها به دنبال فاز اول فرمالین یا فاز حاد که در آن گیرنده‌های درد تحریک می‌شوند آزاد می‌گرند [۱۶]، می‌توان چنین استدلال کرد که با توجه به گزارشات موجود از اثرات ضد دردی گیاه زنجیل [۱۷,۷]، احتمالاً عصاره گیاه زنجیل از طریق مهار آزادسازی واسطه‌های التهابی محیطی توانسته است میزان التهاب را کاهش دهد. معرفی و گزارش اخیر از ماده جینجرول به عنوان ترکیب موثره گیاه زنجیل که توانایی قوی در مهار تولید پروستاکلاندین‌ها، لکوتین‌ها و کینین را به عنوان مهم‌ترین واسطه‌های التهابی دارد [۱۸] موید خوبی برای نتایج گرفته شده از تحقیق حاضر می‌باشد. علاوه بر این‌ها مهار آزادسازی انواع سیتوکین، TNF و اینترلوکین یک بتا که جزو واسطه‌های مهم التهابی می‌باشند توسط عصاره گیاه زنجیل گزارش شده است [۱۹]. هم‌چنین کاهش فاکتور هسته‌ای کاپاکی به عنوان ماده القاء شده در فرایندهای التهابی به‌وسیله اینترلوکین‌ها، توسط آنزیم کیناز فسفاتاز ۵ موجود در گیاه کاهش و سبب مهار التهاب می‌گردد [۱۹]. علاوه بر این‌ها گزارشات کلینیکی-تجربی مبنی بر استفاده کم‌تر داروهای ضدالتهابی غیر استروئیدی در افرادی که عصاره گیاه را استفاده کرده‌اند می‌تواند موید این نکته باشد که احتمالاً ترکیب خاص موجود در گیاه دارای اثرات ضد التهابی تقریباً مشابه با داروهای غیر استروئیدی می‌باشد [۲۰]، و یا این‌که توانسته است اثر این داروها در سطح گیرنده و یا از طریق افزایش نیمه عمر تقویت کند. در ادامه نتایج حاصل از این تحقیق تاثیر بارز عصاره بدکار رفته در کاهش پریتونیت حاصل از ترریق اسیداستیک می‌باشد. با توجه به این‌که در التهاب ناشی از ترریق اسید استیک، اسید با افزایش نفوذپذیری غشاء مویرگی ناحیه صفاق سبب بالا رفتن نفوذپذیری مویرگی می‌گردد، بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که احتمالاً عصاره گیاه توانسته است از میزان افزایش نفوذپذیری عروقی صفاق به‌دبیل ترریق اسید استیک به مقدار معنی‌داری بکاهد. با مقایسه داده‌های

شکل ۶ مقایسه درد حاد و مزمن در گروه‌های کنترل و درمان با عصاره. ستون‌ها میانگین مقیاس درد \pm انحراف معیار می‌باشند. $n=9-12$ و $*P<0.05$

اثر ترریق عصاره گیاه زنجیل بر تعداد فلینچ ایجاد شده ناشی از ترریق فرمالین. مقایسه تعداد فلینچ در موش‌های کنترل و درمان شده نشان می‌دهد که میزان بروز این پارامتر رفتاری درد به‌دبیل ترریق عصاره در فاز حاد (6 ± 0.42) و فاز اولیه التهابی (4 ± 0.7) نسبت به کنترل‌های خودشان که به ترتیب 0.7 ± 0.07 و 0.5 ± 0.05 بوده‌اند کاهش معنی‌دار پیدا کرده است.

بحث و نتیجه‌گیری

التهاب به‌خصوص نوع مزمن آن مشکلات بالینی بسیاری را برای بیماران درگیر با آن بوجود آورده است. به همین منظور علی‌رغم روش‌های جدید و متنوع درمان التهاب یک گستره تحقیقاتی وسیع و پیچیده در این زمینه ایجاد شده است [۱۴]. تحقیقات انجام گرفته و یا در حال انجام سعی دارند روش‌های جدید، بهتر، موثرتر و با عوارض جانبی کم‌تر را به وجود آورند. به همین دلیل با وجود داروسازی پیش‌رفته و داروهای شیمیابی فراوان در جهت درمان التهاب و مشکل عدم توانایی موفق درمان التهاب به‌خصوص نوع مزمن آن و اثرات جانبی گسترده داروهای مصنوعی که گریبان‌گیر بیماران می‌باشد [۱۲]، در این تحقیق سعی شده از گیاهان دارویی به دلیل مقرر به صرفه بودن و هم‌چنین اثرات جانبی کم‌تر و از طرفی قابلیت دسترسی آسان‌تر استفاده شود [۱۵]. نتایج آزمایشات التهاب ایجاد شده توسط فرمالین نشان داد عصاره گیاه زنجیل قادر است التهاب ناشی از ترریق فرمالین در کف پای حیوانات را به‌طور مشخص کاهش دهد. این نتیجه در راستای گزارشات شیمودا که اثرات ضد التهابی زنجیل را بر روی التهاب ناشی از ترریق ادجوان در کف پای حیوان نشان داد [۱۰] و هم‌چنین اوجوول و همکاران که این اثر را به‌دبیل

مزمنی گیاه مذبور در آزمون با ماده فرمالین می‌باشد. این یافته در راستای گزارش ضد دردی گیاه زنجیبل توسط شیمودا و همکاران [۱۰] و همچنین نتایج آزمایشات چان و کروپاسیک می‌باشد [۸,۷]. همچنین کاهش تولید واسطه‌های دردزا مثل سروتونین و آراشیدونیک اسید توسط گیاه [۲۳] دلیل دیگری برای اثر ضد دردی گیاه و گزارش تحقیق ما می‌باشد. علاوه بر این‌ها شاید بتوان اثرات ضد التهابی بهخصوص نوع مزمن آن را به اثرات ضد درد حادی گیاه مربوط دانست، چنان‌چه گزارشات موجود نشان داده‌اند که بروز فاز حاد در در تشکیل فاز ثانویه نقش اساسی دارد [۱]. بنابراین مهار این فاز در تخفیف فاز التهابی موثر خواهد بود. نهایتاً به این نکته اشاره می‌کنیم که اگرچه اثرات ضد دردی این گیاه می‌تواند در اثرات ضد التهابی آن (و بلعکس آن) نقش داشته باشد، اما به هر حال نقش مسقیم گیاه در فرایندهای آنالژیک و تخفیف التهاب قابل توجه می‌باشد.

در کل داده‌های این مطالعه نشان می‌دهد که عصاره الکلی ریزوم گیاه زنجیبل قادر است درد و التهاب حاد و مزمن را کاهش دهد. و با توجه به کاهش میزان پریتونیت و قطر افزایش یافته پایی فرمالینی به ترتیب می‌توان به احتمال کاهش نفوذپذیری عروقی و تولید واسطه‌های درد و التهاب به عنوان مهم‌ترین عوامل تخفیف‌دهنده التهاب و به دنبال آن درد اشاره کرد. در مورد میزان و مقدار رهایش واسطه‌های التهابی درگیر در روند التهاب و میزان اثر عصاره گیاه بر این واسطه‌ها باقیستی تحقیقات تکمیلی (بهخصوص ایمونولوژیک) انجام پذیرد. همچنین در مورد مکانسیم بی‌دردی وابسته به التهاب یا غیر از آن بررسی‌های جانی نیازمند است.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از سرکار خانم فریبا انصاری کارشناس بخش عصاره‌گیری گروه فیزیولوژی دانشکده پزشکی شاهد که در تهیه عصاره گیاه زنجیبل زحمت فراوانی کشیده‌اند قدردانی می‌گردد.

التهاب فرمالینی و داده‌های مذبور نتیجه گرفته می‌شود که به احتمال زیاد کاهش نفوذپذیری عروقی یکی دیگر از مکانیسم‌هایی باشد که عصاره گیاه زنجیبل در کاهش میزان التهاب انجام می‌دهد. در تایید مطلب فوق گزارشات کاهش تولید NO و PGE2 توسط عصاره زنجیبل که در محیط کشت سلولی صورت گرفته [۱۰] و به عنوان واسطه‌های مهم در افزایش نفوذپذیری عروقی هستند تاییدی برای کاهش پریتونیت حاصل از تزریق اسید استیک در آزمایشات مازمی باشد. در مورد التهاب مزمن یا کرونیک در ناحیه کشاله ران حیوان، عصاره گیاه زنجیبل در دوزهای بالا توانسته است به مقدار معنی‌داری این نوع التهاب را کاهش دهد. با توجه به آزاد شدن واسطه‌های التهابی بهخصوص در نوع مزمن آن [۱۲] چنین نتیجه گرفته می‌شود که عصاره گیاه به مقدار معنی‌داری از آزاد شدن این واسطه‌ها جلوگیری نموده است. با توجه به تاثیر دوز عصاره در مقداری بالا می‌توان نتیجه گرفت احتمالاً چون در التهاب مزمن سطح بالایی از واسطه‌های التهابی وجود دارد که می‌تواند اثر هم‌دیگر را تقویت نمایند، شاید مقدار بالای ترکیب موثره گیاه در دوزهای بالای مصرفی عصاره توانسته است مقداری از این واسطه‌های التهابی را بدون اثر کند. گزارشات موجود مبنی بر کاهش فعالیت کموتاکسیک و هیپرآکتیو کننده توسط ترکیبات موثره زنجیبل [۲۱,۱۲] به عنوان شاخص‌ترین فعالیت‌های تشدیدکننده التهاب مزمن دلیل خوبی برای تاثیرپذیری گیاه بر این نوع التهاب می‌باشد، اگرچه کاهش ترکیبات لکوتربینی و اینتلرولوکینی به عنوان پیش برندۀ‌های بعدی التهاب مزمن توسط عصاره گیاه زنجیبل را هم به عنوان عامل مهمی در پاسخ ضد التهابی گیاه می‌توان نام برد [۲۲] در مورد ناکارآمد بودن اثر عصاره گیاه در تخفیف التهاب حاد گوش می‌توان گفت اگرچه این التهاب از نوع حاد می‌باشد اما شاید میزان التهاب ایجاد شده در گوش توسط گریلن برای اعمال اثر عصاره ناچیز بوده است. اگرچه خون‌رسانی کم‌تر در ناحیه گوش را هم نمی‌توان از نظر دور داشت. در ادامه نتایج تحقیق حاضر هم راستای مشاهدات اثرات ضد التهابی عصاره با اثرات ضد درد حاد و

Zataria multiflora Boiss extract in mice and rat. *Journal of Ethnopharmacology* 2000; 73: 379-385. (Persian).

[13] Zhang GQ, Huang XD, Wang H, Leung AK, Chan CL, Fong DW, and Yu ZL. Anti-inflammatory and analgesic effects of the ethanol extract of Rosa multiflora Thunb. *Hips. J Ethnopharmacol* 2008; 118: 290-294.

[14] Andrew A, Chevallier MN. The encyclopedia of medicinal plant. London dorling Kindersley book, 1996; 171.

[15] Murray MD, and Brater DC. Renal toxicity of the nonsteroidal anti-inflammatory drugs. *Ann Rev Pharmacol Toxicol* 1993; 33: 435-465.

[16] Shibata M, Ohkubo T, Takahashi H, and Inoki R. Modified formalin test: characteristic biphasic pain response. *Pain* 1989; 38: 347-352.

[17] Kanth VR, and Diwan PV. Analgesic, antiinflammatory and hypoglycaemic activities of Sida cordifolia. *Phytother Res* 1999; 13: 75-77.

[18] Lantz RC, Chen GJ, Sarhan M, Sólyom AM, Jolad SD, and Timmermann BN. The effect of extracts from ginger rhizome on inflammatory mediator production. *Phytomedicine* 2007; 14: 123-128.

[19] General practice study with nettle extract. Arthritis patient need fewer non-steroidal anti-inflammatory drugs. *MMW Fortschr Med* 2002; 144: 52.

[20] Cytokines induce inflammation and cartilage degradation. Oral TNF-alpha blocker against arthrosis. *MMW Fortschr Med* 2002; 144: 64.

[21] Kanter M, Coskun O, and Budancamanak M. Hepatoprotective effects of Nigella sativa L and Urtica dioica L on lipid peroxidation, antioxidant enzyme systems and liver enzymes in carbon tetrachloride-treated rats. *World J Gastroenterol* 2005; 11: 6684-6688.

[22] Aimbire F, Penna SC, Rodrigues M, Rodrigues KC, Lopes-Martins RA, and Sertié JA. Effect of hydroalcoholic extract of Zingiber officinalis rhizomes on LPS-induced rat airway hyperreactivity and lung inflammation. *Prostaglandins Leukot Essent Fatty Acids* 2007; 77: 129-138.

[23] Koo KL, Ammit AJ, Tran VH, Duke CC, and Roufogalis BD. Gingerols and related analogues inhibit arachidonic acid-induced human platelet serotonin release and aggregation. *Thromb Res* 2001; 103: 387-397.

منابع

- [1] Khorasani A, Makhzanoladvieh. Islamic Republic Educational Publisher. 1982; 324-325.
- [2] Riehemann K, Behnke B, and Schulze-Osthoff K. Plants extract from stinging nettle (*urtica dioica*), an antirheumatic remedy, inhibit the proinflammatory transcription factor NK-Kappa B. *FEBS Lett* 1999; 442: 89-94.
- [3] Phan PV, Sohrabi A, Polotsky A, Hungerford DS, Lindmark L, and Frondoza CG. Ginger extract components suppress induction of chemokine expression in human synoviocytes. *J Altern Complement Med* 2005; 11: 149-154.
- [4] Surh YJ, Park KK, Chun KS, Lee LJ, Lee E, and Lee SS. Anti-tumor-promoting activities of selected pungent phenolic substances present in ginger. *J Environ Pathol Toxicol Oncol* 1999; 18: 131-139.
- [5] Grzanna R, Phan P, Polotsky A, Lindmark L, and Frondoza CG. Ginger extract inhibits beta-amyloid peptide-induced cytokine and chemokine expression in cultured THP-1 monocytes. *J Altern Complement Med* 2004; 10: 1009-1013.
- [6] Tripathi S, Bruch D, and Kittur DS. Ginger extract inhibits LPS induced macrophage activation and function. *BMC Complement Altern Med* 2008; 8: 1.
- [7] Chang HY, Sheu MJ, Yang CH, Lu TC, Chang YS, Peng WH, and et al. Analgesic Effects and the Mechanisms of Anti-Inflammation of Hispolon in Mice. *Evid Based Complement Alternat Med* 2009; 6: 1-6.
- [8] Chrubasik S, Pollak S, and Black A. Willow bark extract, a useful alternative for the treatment of osteoarthritis: comment on the editorial by Marcus and Suarez-Almazor. *Arthritis Rheum* 2001; 44: 2461-2462.
- [9] Ojewole JA. Analgesic, antiinflammatory and hypoglycaemic effects of ethanol extract of Zingiber officinale (Roscoe) rhizomes (Zingiberaceae) in mice and rats. *Phytother Res* 2006; 20: 764-772.
- [10] Shimoda H, Shan SJ, Tanaka J, Seki A, Seo JW, Kasajima N, and et al. Anti-inflammatory properties of red ginger (*Zingiber officinale* var. *Rubra*) extract and suppression of nitric oxide production by its constituents. *J Med Food* 2010; 13: 156-162.
- [11] Tjolsen A, Berge OG, Hunskaar S, Rosland JH, and Hole K. The formalin test: an evaluation of the method. *Pain* 1992; 51: 5-17.
- [12] Hoeesinzadeh H, Ramezani M, and Salmani G. Antinociceptive, anti-inflammatory and acute toxicity effects of

Effects of alcoholic extract of *Zingiber officinalis* rhizome on acute and chronic inflammation and pain in rats

Mohsen Khalili (Ph.D)^{*1}, Zahra Kiasalari (Ph.D)¹, Ehsan Farhadi (M.D)², Mahshid Agah (M.D)²

1- Dept. of Physiology and Medicinal Plant Research Center, School of medicine, Shahed University, Tehran, Iran

2 - Dept. of Physiology, School of medicine, Shahed University, Tehran, Iran

(Received: 29 Aug 2009 Accepted: 7 Aug 2010)

Introduction: Patients with chronic, painful diseases often seek alternative therapy. The rhizome of *Zingiber (Z) officinalis* is a common constituent of diets around the world and its extracts have been reported to exhibit several pharmacological activities. We investigated the effects of alcoholic *Zingiber officinalis* rhizome extract on two different models of acute and chronic inflammation and pain.

Material and Methods: Formalin, xylene and acetic acid were used to induce acute inflammation in paw, ear and peritoneum, respectively. The amount of Evans' blue dye leakage into these tissues was used as an index of acute inflammation. For chronic inflammation, a piece of sterile cotton (30 mg) was impaled into the groin region for a period of seven days. Following, the weight of the cotton piece before implantation is subtracted from the weight of the dried piece and used as an index of chronic inflammation. Finally, acute and chronic pain assessment was carried out via the formalin test protocol.

Results: In acute inflammation model, the formalin-induced inflammation in paw and peritoneum was significantly ($P < 0.05$) reduced by the extract of *Z. officinalis* rhizome at doses of 200 and 400 mg/kg. Also, the extract at the dose of 400mg/kg significantly ($P < 0.05$) reduced the paw diameter. In chronic inflammation model, the extract at the dose of 200 mg/kg significantly ($P < 0.01$) diminished inflammation. Finally, both acute and chronic pain significantly ($P < 0.05$) suppressed by the extract at the dose of 200 mg/kg.

Conclusion: Findings of this study indicate that alcoholic extract of *Z. officinalis* has anti-inflammatory and antinociceptive effects. Thus, using the extract of *Z. officinalis* could be a potential alternative therapy in ameliorating inflammation and pain in patients suffering from chronic diseases.

Keywords: Inflammation, Pain, Alcoholic extract, *Zingiber officinalis*, Rats

* Corresponding author: Fax: +98 21 88966310 ; Tel: +98 21 88964792
najafabady@yahoo.com